

Ћакон Ведран Грмуша: Право вријеме и право мјесто су под Крстом Христовим

Света Марија Магдалина – Блага Марија, чији је празник Црква прославила јуче, у понедјељак, 4. августа, била је Тема јутра на таласима Радија "Светигора" на коју је говорио ыакон Ведран Грмуша, сабрат Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици.

Иако Марију Магдалину Црква прославља као равноапостолну, о њој нема пуно сачуваних података, а ни онога што је касније написано или протумачено. Њени биографски подаци стају у неколико реченица.

"О њеном животу ми знамо нешто мало из Житија, знамо да је из града Магдале, на сјеверу Израела, то је данашње једно мало мјесто које је некада било рибарско, на обалама Галилејског језера. Нека свједочанства говоре да је из племена Исихарова и ту се негдје завршавају њени биографски подаци", казао је ыакон Ведран.

Он наглашава да је оно најважније што је забиљежено из живота Марије Магдалине, везано за Васкрсење Христово. Иако до самог Васкрсења Христовог у Јеванђељу немамо забиљежен ни један дијалог између Господа

Исуса Христа и Марије Магдалине, Христово Васкрсење и Његове ријечи упућене њој – не дотичи ме се, по ђаконовим ријечима, представљају кључни моменат за њену улогу благовјесника васкрсења и сву њену каснију мисију.

”Христос јој се сам показује, она не препознаје васкрслог Христа, мисли да је градинар, вртлар и каже: ’Господине, ако си видео гдје су оставили тијело Христово, молим те кажи ми да одем да га узмем’. И онда јој Он каже: ’Марија!’ И она га препознаје. И онај кључни моменат, можда што је најинтересантније ту је што Он каже: ’Не дотичи ме се.’ То је можда најинтересантнији дио и то је та величанственост Јовановог Јеванђеља у тим ситним детаљима који причају огромне приче, а то је заправо, ми смо то превели са грчког – не дотичи ме се, али у грчком то значи – немој да ме грлиш, немој да ме обгрљаваш, нема потребе за тим емоцијама, јер она њему приступа као некоме кога је вољела. То видимо и у случајевима кад нам се неко упокоји. Ми све сведемо на неку земаљску емоцију: ’Шта ћу ја без тебе? Како ћу ја?’ Међутим, Христос управо говори: ’Немој то да радиш! То те одводи на потпуно другу страну. Ја сам васкрсао и у овом васкрсењу си и ти утврђена.’ И ту вјероватно креће њена мисија. Она тада схвата шта се заправо десило.”

Ђакон Ведран Грмуша скреће пажњу и на то да је Света Марија Магдалина, поред Пресвете Богородице и Јована Богослова, свој живот скончала у миру, што тумачи њиховим већ претрпљеним страдањем под Крстом Христовим.

”Оно што је интересантно је да, рецимо, Јован Богослов, Пресвета Богородица и Марија Магдалина не страдају мученичком смрћу. Негдје сам то читао, да је разлог томе да су се апостоли разбјежали и сви су страдали мученичком смрћу. Дакле, нико од њих није скончао мирно, јер је било потребно да прођу ту катарзу Крста сами. Међутим, Богородица, Свети Јован Богослов бивајући под Крстом, значи гледајући распетог Бога и са Маријом Магдалином они већ доживљавају страдање и прелазе тај Крст иду у васкрсење и живе тим новим животом. ”

Он је додао да је величина Свете Марије Магдалине била и у томе што је проповједала Христово Јеванђеље, не оптерећујући га сопственом биографијом.

”Заправо ми о Христовом животу немамо много неких података. То су минимални подаци у односу рецимо на све нас, гдје бар десет људи зна цијелу нашу биографију од А до Ш а овдје имамо, дакле, само та два сусрета и заправо у томе и јесте нека величина тих људи који нису оптерећени

сопственом биографијом, него могу да проповједају једну другу биографију, а то је Христова биографија, то је благовијест и због тога негдје Марија Магдалена има тако велико мјесто у хору Светих.”

Наводећи податак да наша Света Црква Марију Магдалену прославља као равноапостолну, ђакон Ведран је казао да је у вријеме Христа, ”апостол и ученик Христов био сваки онај који га је слиједио – који је прихватио Његово учење о Царству небеском у срце своје”.

”Дакле није то тако сужен круг како ми то данас видимо. Наравно, њен празник је данас, имамо много светитеља које прослављамо не можемо ставити црвено слово на сваког светитеља, али свака та биографија је једнака биографији било ког великог светог, било ког апостола или било ког сљедбеника Христовог. Да ли је његова биографија и знање о њему велико или је мало, да ли знамо за једно чудо или не, али знамо да је Црква сигурно у једном моменту препознала то велико дјело, а није памтила заправо и није имала потребу да записује шта је то све он учинио. Чак негдје једну биографију оптерећује рецимо чуда која се десе око тог светитеља, на његовом гробу, да ми готово заборавимо шта је била његова мисија у свијету. Није била да чини чуда, него да се пројави Слава Божија.”

Одговарајући на питање, шта за данашњег човјека значи бити на правом мјесту у право вријеме, он је казао да је то свакако под Крстом Христовим, гдје у примјеру Марије Магдалине можемо сагледати мјеру храбрости и трпљења.

”Можда ћу бити превише слободан у тумачењу али то је још једна та нека зачкољица Јовановог Јеванђеља – право мјесто и право вријеме је под Крстом Христовим, јер ту ми видимо да наша страдања, наши проблеми су заправо малени. То се дешава и свакодневно кад дође човјек и каже, јао, болестан сам, а онда види човјека свог у ранама и каже: ћути, добар сам ја, види овога. Е сад, кад се то пребаци на једну потпуно другу димензију да једна Марија Магдалина види распетог Бога, гдје су се апостоли разбјежали, не толико због невјерја, него због страха и страхоте онога што се десило, видимо да су свете жене узор трпљења”, рекао је Грмуша.

Комплетан тонски запис разговора послушајте на сајту Радија ”Светигора”

О. Б.

mitropolija.com